

ŚRĪLA PRABHUPĀDA

PRABHUPĀDA NAGYSÁGA

Semmi kétség, hogy Śrīla Prabhupāda megkapta Kṛṣṇa, Mahāprabhu és az előző ācāryák — Bhaktivinoda Thākura, Bhaktisiddhānta Sarasvatī és minden *sādhū-mahājana* — teljes kegyét. Ezért tudta mindezt véghezvinni. Ki más tudott volna nyugatra menni ilyen idős korban? Mások aggódtak volna: „Hogyan is mehetnék oda? Az egy teljesen idegen ország.” De Ő elment, hogy végrehajtsa a *guruja* utasítását, és beteljesítse Mahāprabhu vágyát:

*pr̥thivīte āc̥heyatanagarādi-grām
sarvatrapracāraibemora nāma*

Mahāprabhu megjósolta, hogy „A világ minden részébe el fog jutni a nevem és a tanításom.” (Caitanya-bhāgavata Antya-līla 4. fejezet, 126. vers) Ki valósította meg ezt? Az én kedves *guru-pāda-padma*m, tisztelt lelki tanítómesterem, Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda Mahārāja. Ő tette ezt meg, félelem nélkül. Ilyen rövid idő alatt, tíz éven belül tizenkétszer körbeutazott, eljutott a világ minden

részébe és a Kṛṣṇa-tudat tudományát prédikálta. Ennek eredményeként láthatók olyan nyugati embereket, akik korábban durva materialisták voltak, mégis visszanyerték a Kṛṣṇa-tudatukat. Megvalósították, hogy ők *kṛṣṇa-dāsák*. Most prédikálnak és Kṛṣṇa szerető szolgálatában foglalják le magukat. Ez világos bizonyítéka Śrīla Prabhupāda nagyságának. (My Revered Spiritual Master, 22-23. oldal. Lecke Śrīla Prabhupāda megjelenési napi fesztiválján, 1995. augusztus 19., Bhubaneswar)

PRABHUPĀDA KEGYE

Kṛṣṇa mindig veled van. Ott szalad mögötted. Mennyire kegyes! Minden elrendezést megtesz a *jīvák* számára, hogy kifejleszthessék eredeti tudatukat. Átadja a *Vedákat*, a *Purāṇákat*. Annak érdekében, hogy a *jīvák* megérthessék a *tattvát*, elküldi hiteles képviselőit, a *nija-janákat*, hogy prédikáljanak. Bhagavān nagyon kegyes, *parama-dayāla*. Ám az Ő kedves *bhaktái* még Nála is kegyesebbek! Anélkül, hogy egy *sādhū-vaiṣṇava* eljönne, hogyan fejleszthetné ki bárki is a Kṛṣṇa-tudatot? Kṛṣṇa és Mahāprabhu saját embere, az én tisztelt lelki tanítómesterem Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda Mahārāja lejött ide, hogy prédikálja ezt a tudományt.

Kérlek, olvassátok el az életrajzát, ami egy *vaiṣṇava* élettörténete. Ebből megérthetitek, mit tett és mennyire szenvedett. Miért szenvedett? Szeretetből. Anélkül, hogy szeretnél, hogyan tudnál szenvedni? Egy anya szereti a gyereket, ezért szenved érte. Egy *vaiṣṇava* azért szenved, mert szeret téged! Számára Kṛṣṇa a legkedvesebb és Ő a szeretetének tárgya. Ezért a *vaiṣṇava* mindenkit szeret. Ha szeretni fogod Kṛṣṇát, akkor mindenki mást is szeretni fogsz. Másképp nincs szó szeretetről. *Rāga-dveṣa*, szeretni és nem szeretni, ez jellemző erre a világra. Ezek az érzések a testtudatból erednek. Te ezt a testet és azokat szereted, akik kapcsolatban állnak vele — feleség, fiúgyermek, lánygyermek, testvérek, honfitársak. Azokat pedig gyűlölöd, akik nem állnak kapcsolatban a testeddel, a családdal vagy más közösséggel. Itt nincs igaz szeretet. Anélkül, hogy kifejlesztenéd a *kṛṣṇa-premát*, a

Kṛṣṇa iránti szeretetet, nem tudsz mindenkit szeretni. (My Revered Spiritual Master, 24. oldal. Lecke Śrīla Prabhupāda megjelenési napi fesztiválján. 1995. augusztus 19., Bhubaneswar)

PRABHUPĀDA AJÁNDÉKA

Śrīla Prabhupāda nem csak egy *mantra-dātā-guru*, aki egyszerűen csak ad egy *mantrát*. Ő inkább *kṛṣṇa-dātā-guru* és *āśraya-dātā-guru*, aki azért jön, hogy átadja Kṛṣṇát és menedéket biztosítson. Azt tanította, hogyan kell az odaadó szolgálat útját járnunk, amely Vaikuṅthára vezet. Mint egy általános iskolai tanár, aki megfogja a gyerek kezét és tanítja: „Így írd: A B C!” Megfogja a kezünket, és megtanítja azt, amit mások nem tudnak megtanítani, hiszen nem ismerik. Śrīla Prabhupāda nem csak *mantrát* adott a tanítványainak, majd hazaküldte őket. Teljes felelősséget vállalt értük. Annyi csodálatos elrendezést tett, hogy a feltételekhez kötött lelkek gyakorolhassák a *bhakti*, a *śravanam*, *kīrtanam*, *arcanam*, *vandanam* folyamatát. Elküldte a prédikátorait a világ összes részébe, minden városba és faluba, minden házba, és ISKCON templomok százait nyitotta meg. Lehetőséget adott a *bhaktáknak*, hogy ezekben a templomokban éljenek és *prasādát* egyenek. *’Rādhā kṛṣṇa’ bolo, saṅgecalo, ei-mātrabikṣā cāi* — mondta, — „Az egyetlen alamizsna, amit koldulok az, hogy énekeljétek *’rādhā kṛṣṇa’* és gyertek velem!” A *gr̥bāsthāk* általában nem tudnak a nap huszonnégy órájában szolgálatot végezni Rādhā-Kṛṣṇának. Ezért alkalmazkodott hozzájuk: „Bármikor lehetőségek nyílik rá, gyertek el a templomba, énekeljétek, hogy *’hare kṛṣṇa’* és egyetek *prasādát*. Azok számára pedig, akik annyira materialisták, hogy nem képesek követni a négy szabályt, létrehozta a Támogatói Programot. Számukra ez ad arra lehetőséget, hogy valamilyen szolgálatot végezzenek és *sukṛtīre* tegyenek szert, biztosítva, hogy ebben vagy a következő életükben megkapják a *bhaktit*.

Gondoljatok bele, mennyire kegyes ez a *bhagavatottama*, az Ūr e legkiválóbb *bhaktája*. Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda rengeteg fesztivált, *dhāma-parīkramāt* szervezett, sok-

sok könyvet és magazint írt és számos templomot nyitott. Mindezek révén mindenki előtt kinyitotta az ajtót. Lehet valaki *pāpī*, lesüllyedt, vagy *tāpī*, emelkedett, az ajtó nyitva áll előtte. Az ilyen kegy szokatlan és egyedülálló. (My Revered Spiritual Master, 41. oldal. Lecke Śrīla Prabhupāda eltávozás napi fesztiválján. 1991. november 6., Bhubaneswar)

ŚRĪLA PRABHUPĀDA KÖNYVEI

Anantadeva, aki Pātālán él, úgy tartja az anyagi univerzumot a csuklyái egyikén, mint egy mustármagot. Végtelen sok százával folyamatosan a *Bhāgavatamot* beszéli el, és még mindig nem ért a végére. A négy Kumāra is ott van, Anantadevától hallják a Śrīmad-Bhāgavatamot. Ezért a Śrīmad-Bhāgavatam *ananta*, azaz végtelen, mint egy határtalan óceán. Ha mélyre merülsz, egyre mélyebbre, az óceán legmélyebb részeibe, akkor felbecsülhetetlen értékű drágaköveket gyűjthetsz. Az óceán egyik szinonimája a *ratnākara*, vagy *ratna-garbha*. *Ratna* azt jelenti, hogy felbecsülhetetlen értékű drágakő, és ezek találhatóak a *garbbában*, vagyis a hasban, az óceán mélyén. De ki tudja ezeket összegyűjteni? Csak az gyűjtheti be ezeket a drágaköveket, aki nagyon mélyre, a legmélyebb régiókba merül. Ha csak a felszínen lebegsz, csupán a halakat tudod összefogdosni. Hasonlóan, a *Bhāgavatam* is egy végtelen óceán, és a mélyére kell merülnöd. Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda azt mondta: „Minden benne van a könyveimben.” Ő mindent ideadott, de mag formában. Csak egy útmutatást adott. Most neked kell mélyebbre és mélyebbre merülnöd, a legmélyebb régiókba, ahol felbecsülhetetlenül értékes drágaköveket találhatsz.

Prabhupāda magyarázatai értelmezést igényelnek. A Bhaktivedanta magyarázatok páratlanok. A *vaiṣṇava* filozófiát nem könnyű leírni, mivel ez egy nagyon finom és a legemelkedettebb filozófia. Igen bonyolult filozófia. Prabhupāda pedig nagyon szépen és

egyszerű nyelvezettel magyarázta el. Śrīla Prabhupāda különlegesen felhatalmazott *śaktyāveśa-avatāra*, akit Śrī Caitanya Mahāprabhu küldött. Máskülönbén senki sem lett volna képes mindezt végrehajtani.

Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmi Prabhupāda Mahārāja elmagyarázta a *vaiṣṇava* filozófiát, de az ő szavait képtelenek lennétek megérteni. Olyan nehéz a nyelvezete, hogy nem tudtok behatolni abba, amit írt. Ez a *vaiṣṇava* filozófia igen nehéz, mert egyedi, különleges nyelvezettel rendelkezik. Śrīla Prabhupāda, a mi tisztelt lelki tanítómesterünk, azonban egy különlegesen felhatalmazott tanító volt, és ezt tökéletesen elmagyarázta angol nyelven. Nagyon nehéz mindezt angolul elmondani. Ugyanis az angol nyelvben gyakran nem lehet olyan szót találni, ami megfelelően közvetítené a jelentést. Ebben a magyarázatban Prabhupāda a lehető legtöbbet megtette, hogy angolra fordítsa a gondolatokat, helyenként azonban az eredeti szanszkrit szavakat használta, ahol nem volt angol megfelelőjük. (Mathura Meets Vrindavan, XVII–XVIII. oldal, Lecke 1994. június 20., Atlanta)

MEGÉRTENI PRABHUPĀDÁT

Egy olyan *ācārya*, mint Śrīla Prabhupāda az időnek, a helynek és a körülményeknek megfelelően tanít. Az emberek csak a tudatuk szintje szerint képesek megérteni valamit. A kezdők nem értik meg a magasabb gondolatokat, a finomabb filozófiát. Csak beszélj hozzájuk a képességeiknek megfelelően, és hagyd őket fejlődni. Amikor eljön az ideje, akkor az összes finom elem is megjelenik. Az *ācārya* így tanít. Nem szabad azt gondolnod, hogy van valamilyen szigorú szabály arra vonatkozóan, hogy mit kell elmagyarázni az elején. Meg kell próbálnod megérteni Śrīla Prabhupāda célját. Lelki tanítómestere, Bhaktisiddhānta Sarasvatī utasítását követve a mi Prabhupādánk elment nyugatra, a *mlecchák* és a *yavanák* földjére. Ott nagyon alacsony az emberek tudatszintje. A *vaiṣṇava* filozófia, Mahāprabhu filozófiája a legmagasabb szintű, a legfennköltebb filozófia. A *Caitanya-Caritāmṛta* egy „posztgraduális” tanulmány, ami nehezen érthető

a nyugati emberek számára. Ezért hangsúlyozta Prabhupāda, hogy „Először énekelj a Hare Kṛṣṇát! Tisztuljon meg a tudatod. Hallj a transzcendentális hangvibrációt!”

Buddhadeva az Úr Viṣṇu egyik inkarnációja, de bírálta a Védákat. Ha Ő a Védák eredete, akkor miért beszélt így? Mert akkor erre volt szükség. Az emberek megkülönböztetés nélkül ölték állatokat az áldozatok során. Ha megkérdezted volna őket, „Miért öltök?”, azt mondták volna: „A Védák mondják, hogy ölnünk kell.” De nem értették meg a Védák valódi jelentését. A tudatlanság kötőerejében voltak. Hogyan érthették volna meg? Anélkül, hogy valaki a *sattva-guṇa*, a jószág kötőerejének szintjére kerülne, nem értheti meg, amit a Védák tanítanak. Abban az időben arra volt szükség, hogy Buddhadeva arra tanítsa az embereket, hogy hagyják abba a Védák követését. Azt mondta nekik, fejezzék be az állatok válogatás nélküli öldöklését. Ezen a módon felemelkedhettek a jószág kötőerejébe. Azután már képesek voltak megérteni. Tehát akkoriban éppen erre volt szükség. Buddha követői azonban nem voltak képesek megérteni Buddha cselekedeteinek valódi okát.

Ehhez hasonlóan ti sem vagytok képesek megérteni, hogy Prabhupāda mikor miért mondta éppen azt, amit mondott. *Tat-kālika* – akkor erre volt szükség. De ez nem mindig elég. Prabhupāda lefektette az alapokat. Mielőtt házat építenél, le kell raknod az alapot, amelynek nagyon erősnek kell lennie. Ezután leszel képes egy nagy épületet, egy felhőkarcolót felépíteni. Ha az alap nem elég erős, akkor a felhőkarcoló össze fog dőlni. Prabhupāda megépítette az alapokat. Majd rátok hagyta: „Most építsetek rá egy épületet!” Most jött el az idő. Ne maradjatok meg csak az alapoknál. Most fel kell építeni az épületet. Folyamatos fejlesztésre van szükség.

Buddhadeva eljött és így tanított. Kritizálta a Védákat, az emberek pedig ateistává váltak. Amikor pedig a Védákat elfelejtették, az Úr Nārāyaṇa utasította Śivajit, aki *mahā-bāla*, nagyon hatalmas, hogy „Śiva, menj, és vezesd be újra a Védákat!” Ezután megjelent Śivaji Śankarācārya formájában. Minderről szó esik a Caitanya-Caritamṛtában.

Śankara nem volt hibás. A mestere utasította őt, ezért prédikálta ezt a *māyāvāda* filozófiát. Akkor erre volt szükség. Amikor valamit bevezetsz, akkor az alacsonyabb dolgokkal kezded, és aztán haladsz a magasabb részek felé. Nem vezetheted be ezeket hirtelen. Śankara a Védák alacsonyabb részeit, a *karma-kāṇḍāt*, *jñāna-kāṇḍāt* vezette be, amelyek *gauṇa*, azaz másodlagosak. Śankara lefektette az alapokat. Ezért fogadta el Mahāprabhu Śankarát *ācāryaként*, mert egy *ācārya* munkáját végezte. Mahāprabhu ezt mondta: „Śankara segített nekünk. Lefektette az alapokat. Most pedig nekem rá kell építenem a házat.” Ekkor már erre volt szükség.

Ez az, amit egy *ācārya* csinál, és ugyanígy Śrīla Prabhupāda is egy *ācārya* tevékenységét végezte. Az ostobák és a gazemberek kritizálják Őt. Nem értik, hogy mit tett. Megtette, amire éppen akkor szükség volt. Lefektette az alapokat. Most elérkezett az idő, fel kell rá építenünk az épületet. Ezek az ostobák nem értik meg Kṛṣṇát. Hatalmas sértést követnek el Śrīla Prabhupāda lótuszlábai ellen azzal, hogy elhagyják az ISKCON-t, más csoportokhoz csatlakoznak és kritizálják az ISKCON és Śrīla Prabhupāda tanításait! Ostobaság! Annyira fáj emiatt a szívem! Az ilyen gazemberek biztosan a pokolba mennek! Elfogadtam ezt a feladatot; eljött az idő, hogy ezt a magasabb filozófiát tanítsuk! Prabhupāda ezt mag formájában hagyta ránk. Most ennek a magnak gyümölcsöt kell hoznia, egy nagy fa fog kinőni. Ez a kötelességünk. Prabhupāda nyugatiakat, *mlecchákat* és a *yavanákat* tanított, akik tehenet ettek és szeszesitalt fogyasztottak. Híppik voltak, őrült alakok, erős drogokat, LSD-t és marihuánát fogyasztottak. Mit voltak képesek megérteni ebből a filozófiából? Ő megtette, amire akkor szükség volt. Nagyszerű munkát végzett, elindított minket az úton. Máskülönben sokan nem jöttek volna ide. De most eljött az idő, hogy e filozófia mélységeit is megértsük. (My Revered Spiritual Master, 97-99. oldal. Lecke utáni kérdések és válaszok. 1992. augusztus 21., Bhubaneswar)